

24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. (452)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Ε κ γης α να τει λα σα η τσ Προδρο μσ Κεφαλη $\frac{6}{2}$
α κτι νας α φι η σι της α φθαρ σι ας πι στοις των
ι α σε ων $\frac{6}{2}$ α νωθεν συ να θροι ζει την πλη θυν

των Αγγελων ^Δ κατωθεν συκαλειται των ανθρω-
πων το γενοσ ^ε ομοφωνον αναπεμψαι δοξαν Χρι-
στω τω Θεω ω ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαίωνος αποκρυφον και Αγγελοις αγνω-
στον μυστηριον ^ε δια σου Θεο το κε τοις επι-
γης πεφανερωται ^ε Θεος εν ασυγχυτω ενωσει
σαρκου μενοσ ^Δ και Σταυρον εκουσι ως υπερημων
καταδεξαμενοσ ^ε διου αναστησας τον πρωτο-
πλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχασ ημων ω
ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας

καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ Προδρόμου]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῆ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί

σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου Κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε Χριστοῦ Βαπτιστά, πάντας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τούτοις διδόντα μάκαρ διὰ σοῦ, λύσιν πταισμάτων καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Ἡρώδης Πρόδρομε παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάραν σου ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς, ὡς ἔκφρων οἴστρω ὁ δείλαιος· ἦνπερ ἐκ πόθου Πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἐώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ^{7X} αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ8 ^ε ^{7X}

Ο^{Δι} ι μι σδ ςν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
^{Β8} η η τε ε ε ε ε α πο ο τδ Κυ υ ρι
^{Πα} ι ι ς ς ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος
^Μ γαρ ^{Β8} πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε
ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ^{Β8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει
υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται
τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ^{Β8} αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω ω νων α α μη ην

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
^{Β8} ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

Ε κει ει ε ξα να τε λω ω κε ρας τω Δα βιδ ^Δ
η τοι μα σα λυχ νον τω Χρι στω ω μ ^Σ

Στίχ. α΄. ^Σ Μνη σθη τι Κυ ρι ε τσ Δα βιδ ^Σ και ^Σ πα σης
της πρα ο τητος αυ τσ ^Σ

Ε κει ει ε ξα να τε λω ω κε ρας τω Δα βιδ ^Δ
η τοι μα σα λυχ νον τω Χρι στω ω μ ^Σ

Στίχ. β΄. ^Σ Ε νε κεν Δα βιδ τσ δσ λσ σσ ^Σ μη α πο
στρεψης το προ ο σω πον τσ χρι στσ ^Σ σσ ^Σ

^Σ **Ε** κει ε ξα να τε λω κε ε ρας τω Δα
βι ι ιδ ^Σ η ^Σ τοι οι μα σα λυχ νον τω Χρι στω ω

ω μ ς ς ς ς ς ς ς

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει
τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδρασε αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς

Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ, ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι, καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ ἀπὸ τῶν πόλεων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις τῆσδε Προδρομοῦσιν ελεημον

λειψοντα πληθητων εμωων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

των Αμην Ταις της Θεοτοκοῦσιν ελε

ημον εξαλειψοντα πληθητων εμωων εγκλημα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειψοντο ανομημαμα

Ητων θειων εννοιων πανσεβασμι

ιι οςθη ηκη και της αρη τῆσδε Ουσιαστρα

 νως η η προ ο οσ βλε ε ψα α α σα ^{Γα} το μυ

 στη ρι ι ον κα α α α ρα α α α σϛ ως εκ λα

 γο νωων μη τρι ι κων εκ των τα μει ει ει ων τη ης γης

 ση μερον α να τε ε ε ε ε τα α α αλ κεν

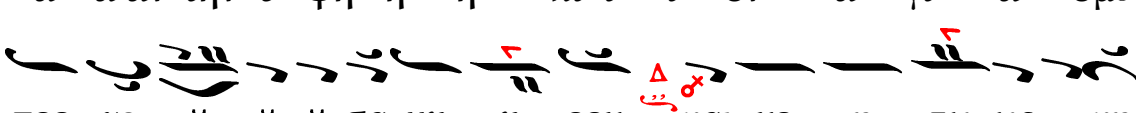
 Ι ω α α α αν νη πα α νε ε ευ φη η η η

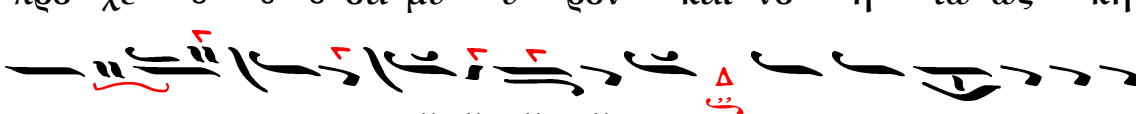
 με και ευ ω δι α α σε ε πα α α α σα

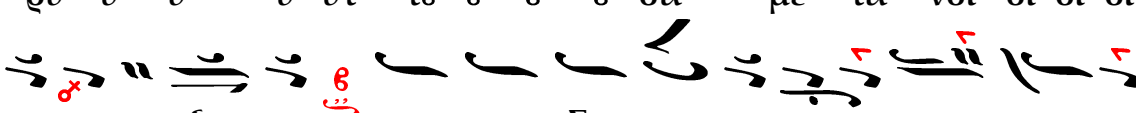
 α α αν την υ φη η η λι ι ι ον α γι α σμϛ

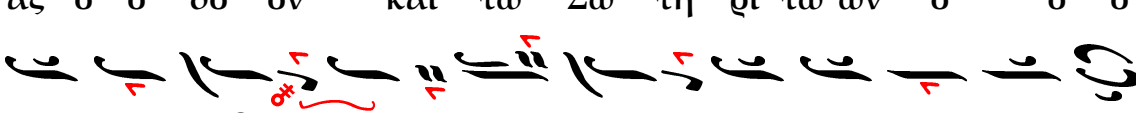
 προ χε ϛ ϛ ϛ σα μυ υ ρον και νο η τω ως κη

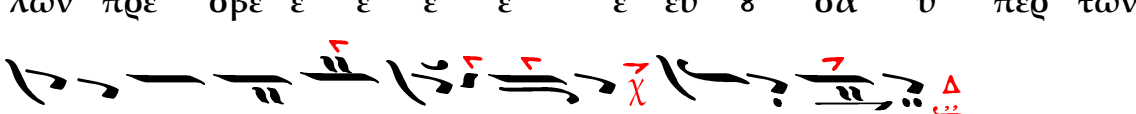
 ρυ υ υ υ υτ τϛ ϛ ϛ ϛ σα με τα νοι οι οι οι

 ας ο ο δο ον και τω σω τη ρι τω ων ο ο ο

 λων πρε σβε ε ε ε ε ε ευ ϛ σα υ περ των

 ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ
καὶ τοῦ Προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλλῆ εἰς Ϛ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμὸς. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν

διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ α΄.

ᾠχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε εὐφήμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένη Πνεύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνήν, ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς πιστοὶ δοξάσωμεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνιαῖ, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δωρεὰς παρέχεται τῶν σοί, τὴν ἐτήσιον ὧδὴν βοῶντων Πρόδρομε.

Δόξα.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρόν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, θεοφόρον κορυφήν, τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ὧδαῖς, ἐπαξίως πανδημεὶ πιστοὶ τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ
Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ
αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν
ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαστήρ στειρεύουσα βλαστὸν σὲ προήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν
Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ
Νυμφίῳ ταύτην μνηστευόμενον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν σὴν θεόφθογγον φωνὴν Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει
ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλὶς· τὴν θεῖαν γὰρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις
Κάραν τὴν ὑπόγαιον.

Δόξα.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς ἡ ποθοῦσά σε πόλις, εὐωχεῖται ὡς
ὄλβον, εὐραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἰαμάτων
Πρόδρομε τὴν Κάραν σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ θεοῦ τόκου σου Ἄγνη πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ
θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα
μένεις ἀειπάρθενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλή

ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα ἢ φωνὴ τοῦ Λόγου· ὡς σῖτος καταχλωθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνῆκε καρποφοροῦσα θεῖαν ζωὴν. Ταύτης πάντες τιμήσωμεν, τὴν εὐρεσιν τὸν Χριστόν, δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρῦειν ἰάματα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Βαπτιστοῦ ἢ Κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ· καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντί, ὡς ὄρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπῆς, τοῦ Ἥλιου ὁ Πρόδρομος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτί, μηνύων πάλαι ἡμῖν, Ἴδε κράζει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὄλως ἐν σοί· ὄν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, * ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν.

Ἐκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰληφὼς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δέδοικα· ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεῖς, τῇ ᾧδῃ ἐγχειρήσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαί σου κορυφὴν τὴν ἁγίαν τρισόλβιε· καὶ γὰρ σὺ * ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. (452)

Στίχ. Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν,

Καρποὺς παραινῶν ἀξιόους ποιεῖν πάλιν.

Ὁ Βαπτίσας πρὶν ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους,

Γῆθεν φανεῖς βάπτιζε πηγαῖς θαυμάτων.

Εἰκοστὴν Προδρόμοιο φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μοντανοῦ, Λουκίου,

Ἰουλιανοῦ, Βικτωρικίου καὶ Φλαβιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ἐν Καρθαγένῃ τῆς Ἀφρικῆς ἀθλησάντων. (†259)

Στίχ. ὦ! συνασπισμὸς Μαρτύρων Καρθαγένης,

Τοῦ πληρώσαντος μονὰς τοῦ Παραδείσου!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Θεριστοῦ, τοῦ ἐν Καλαβρία ἀσκήσαντος. (θ' αἰ.)

Στίχ. Θερίζων πάντων ἀπορουμένων τὰς ἀρούρας
ψυχὰς συνάγει εἰς ἄλωνα τῆς μετανοίας.

Σπείρας ἀρετὰς ἐν ἀσκήσει ἐνθάδε,

Θέριζε καρποὺς ἄνω, ὦ Ἰωάννη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πριμιτίβου (Primitivus), ἐκ τῶν πρώτων μαρτύρων ἐν Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μοδέστου, ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (†489)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πρετεξτάτου (Praetextatus), ἐπισκόπου Ῥουέν (Rouen) ἐν Γαλλίᾳ. (†586)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λεωδχάρδου (Liudhard), ἐπισκόπου παρὰ τῇ βασιλίσση Βέρθα τοῦ Κέντ ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†600)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐθελβέρτου (Æthelberht), πρώτου χριστιανοῦ βασιλέως τοῦ Κέντ ἐν Ἀγγλίᾳ. (†616)

Στίχ. Πρῶτος βασιλεὺς χριστῶνυμος Ἀγγλίας,

Ἐθελμπερτ ἰσότιμος τῷ Κωνσταντίνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βασιλείου (Boisil) τοῦ ἀββαίου Μέλρος (Melrose) ἐν Νορθουμβρίᾳ. (†664)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κουμίνου τοῦ λευκοῦ (Cummain Ailbe), ἡγουμένου τοῦ ἀββαίου τῆς Ἰόνας ἐν Σκωτίᾳ. (†669)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βέττονος (Betto), ἐπισκόπου Αὐτισσιοδώρου (Autissi-odorum, Auxerre) ἐν Γαλλίᾳ. (†918)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐράσμου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (~†1160)

Στίχ. Ἴδωμεν καρποὺς δεινῆς φιλαργυρίας,

Καὶ μετανοίας ἐν τῷ βίῳ Ἐράσμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ (†1285), πρίγκιπος τοῦ Οὔγκλιτς. (1486)

Στίχ. Γῆθεν τὰ ὀστᾶ τοῦ Ῥωμανοῦ εὐρόντες,

Δοξολογοῦμεν τὸν δόντα αὐτῷ δόξαν.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος Βου ς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θε μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
 τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
 τη θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω
 σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σα τς υ ψι
 στς ο ο προ φητης Αβ βα κμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λυν τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ὄ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α σ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω
 Θε ω ω τω ω σω τη ρι μς
Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** **Ββ**
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησ αυ τδ ι δα γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ **Ββ**
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ββ**
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοι σαυ τον

Τ **Ββ**
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^χ ^{B8}
Κ α θει λε δυ να στα σα πο θρωνων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

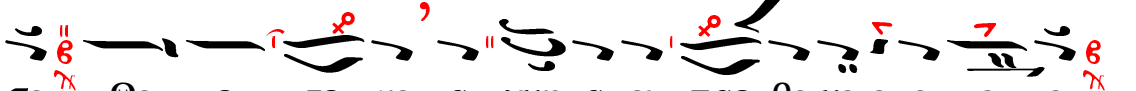
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ M την α δι α B8
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο M Δι
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ M την α δι α B8
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα B8
μπα α δα χς με νος Πα πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α B8
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε M
ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος Δι

 και βο α α α α τω ^{B8} χαι ροις πα αμ μα κα ρι

 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

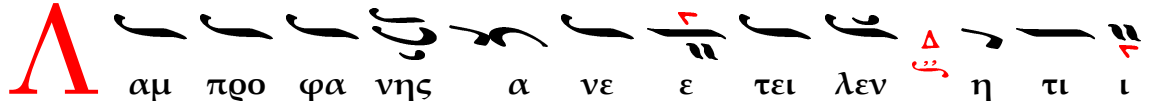
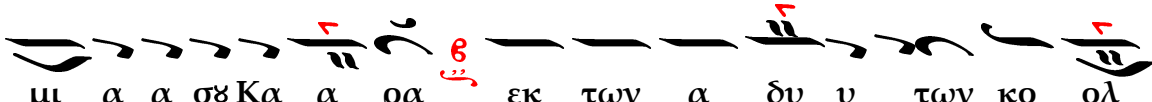
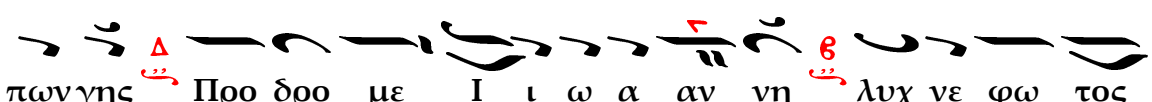

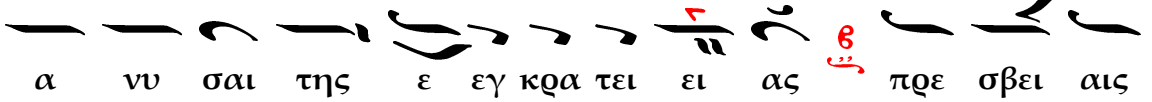
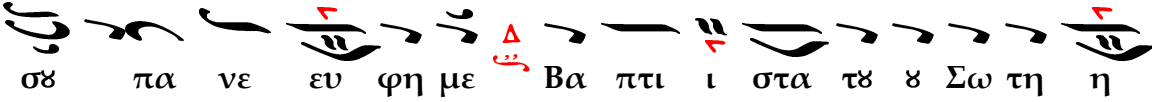

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Λ αμ προ φα νης α νε ε τει λεν η τι ι

 μι α α σκα α ρα εκ των α δυ υ των κο ολ

 πωνγης Προδρο με Ι ι ω α αν νη λυχ νε φω τος

 τσ ς α υ υ λσ ης την ευ ρε ε σιν πο ο θω

 τε λαν τες δυ σω πσ ς μενσε των δει νων ε ευ ρειν

 λυ υ σιν και τον και ρο ο ο ο ον ευ μα ρως

 α νυ σαι της ε εγ κρα τει ει ας πρε σβει αις

 σσ πα νε ευ φη με Βα πτι ι στα τσ ς Σω τη η

 ρος

Θεοτοκίον.

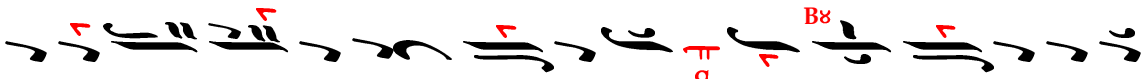

Ψ υ χα γω γει ει ται Πα α να γνε των Πι ι

στων η η θε ο ο φρων ο μη γυ ρις λα τρε ευ ς
 σα και πι στως α α νυμν ς σα σε θε ο το κο ον κυ
 ρι ι ως ταις προ σβει αι αις σθ ο ο θεν των νη
 στει ω ων τον δι ι αυ λον δος η μιν ε ε κτε
 λε εσαι θε ο προ πω ω ω ω ως και Σταυ ρον
 τον τι μι ον προ ο σκυ νη ησαι και πα θη
 τα σω τη η ρι α τσ Υι ς και αι θε ς ς
 σθ

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Παφ

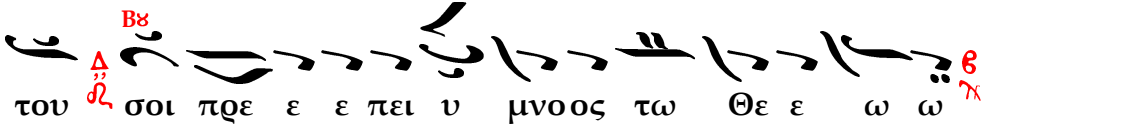
Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε ε
 πει υ μνοος τω θε ε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε

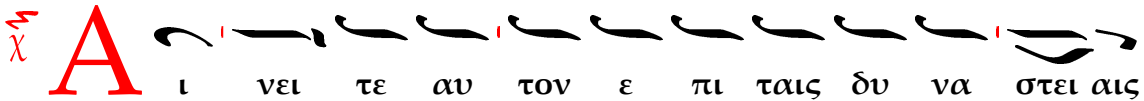
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

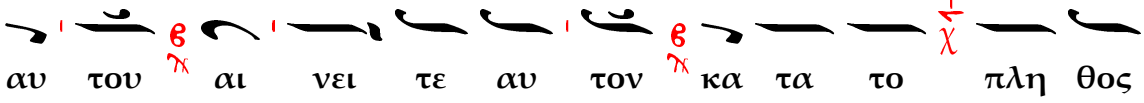
 του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

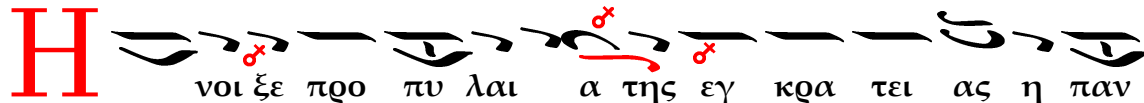
Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

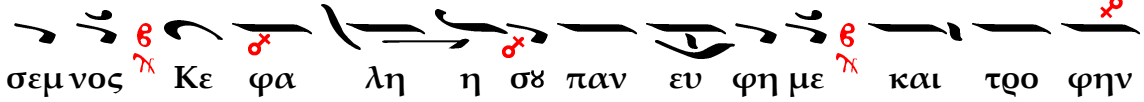
 αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

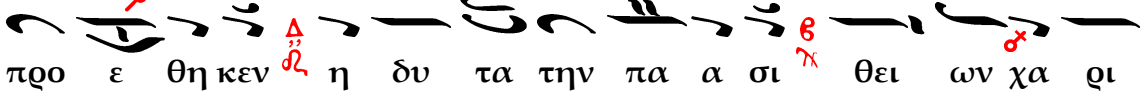
 της με γα λω συ νησαυ του

Η νοι ξε προ πυ λαι α της εγ κρα τει ασ η παν

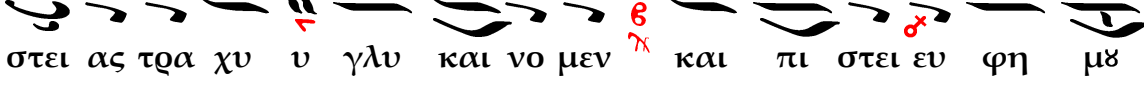
 σεμνος Κε φα λη η σβ παν ευ φη με και τρο φην

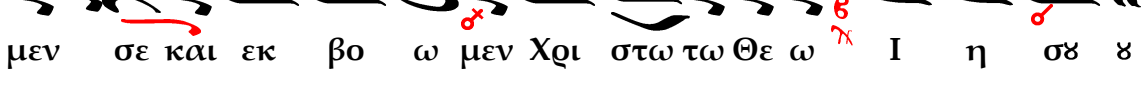
 προ ε θη κεν η δυ τα την πα α σι θει ων χα ρι

 σμα α των ων περ με τε χοντες πι στως το της νη

 στει ασ τρα χυ υ γλυ και νο μεν και πι στει ευ φη μδ

 μεν σε και εκ βο ω μεν χρι στω τω Θε ω Ι η σδ ς

 παντο δυ να με ο Σω τη ηρτων ψυχων ημων

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Ἦνοιξε προπύλαια, ...

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Μυ ρα ωσ περ να μα τα η Κε φα λη α πο

στα ζσ σα τσ Προ δρο ο μσ α ε να α και τρα

πε ζη ση μερον α πο τε θει με ε νη μυ στι κη

και θει ει α ευ ω δι α ζει νο η τως και α

η δι αν ε λα αυ νει θλι ψε ων και ευ φρο συ νης α

παν τας πλη ροι τς πο θω κραυ γα ζοντας Ι η σσ σ

παντο δυ να με ο Σω τη ηρω των ψυ χων ημων

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Ετε μεν η Κα ρα σσ κα θα περ ξι φος το μω

τα τον κε φα λας α νο μων των εχ θρων και ι ι α μα
 ε βλυ σεν ευ νο μω σι πα α σι των θει ων χα
 ρι ι των και δι α τω το σε πι στως α νευ φη
 μω μεν φι λον και Προδρο μον Ι ω α αν νη τω Κτι
 σαν τος και εκ βο ω μεν αυ τω εκ τενωσ Ι η σθ ς
 παντο δυ να με ο Σω τη ηρωτων ψυ χων ημων

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

την παν σε βα σμι ον Κα ραν τω Βα πτι στω σθ
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε φα νε ρω θει ει ει σαν
 ση η με ρο ον ε ε εκ γης με τα φω ω νης
 αι νε ε ε ε σε ε ε ε ως α ρυ σα με ε νοι
 πι ι στως εις προ σβει αν φι λα α α αν θρω ω ω ω
 πε οι ε πται κο ο τες δω ς λοι οι οι σθ

προ σα α γο ον τες αι αι τϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ
 με ε ε ε θα δι αυ της ε ε πι τυ υ χειν εν
 η με ρα κρι ι σε ε ε ε ως πα ρα σϛ το ον
 ι ι λα α σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ανέστης Χριστέ. Ἦχος Δι-θ.

Φ ι λα γα θε Θε ε και Σω τηρ τϛ ϛ δϛ λϛ ϛ
 σϛ ϛ πε ρι σω ζε α πο πα α σης πε ρι στα σε
 ως δεινης πρε σβει αις τϛ Προδρο ο μϛ και παν των
 των Α γι ι ων και ταις Μη τρος σϛ ταις εν τευ
 ξε σι ι ιν

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα-ϛ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι α
την με γα α λην σου δο ξαν ^Π

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα ^Π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μα
ρτι ι ας του κο σμου ^Π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας ^Π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην ^Π

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠχος 1 Δι-θ

Ε κ γης α να τει λα σα η τσ Προ δρο μσ Κε φα λη
α κτι νας α φι η σι της α φθα ρ σι ας πι στοις των
ι α σε ων α νω θεν συ να θροι ζει την πλη θυν
των Α γγε λων κα τω θεν συ κα λει ται των αν θρω
πων το γε νος ο μο φω νον α να πεμ ψαι δο ξαν Χρι
στω τω Θε ω ω ω

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος 1 Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 142 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (142' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (142' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (142' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (142' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ξγ' (63).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. (ξγ' 11)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Εκ γης α να τει λα σα η τς Προδρο μς Κε φα λη

α κτι νας α φι η σι της α φθα ρ σι ας πι στοι στων
 ι α σε ων α νω θεν συ να θροι ζει την πλη θυν
 των Α γγε λων κα τω θεν συ γκα λει ται των αν θρω
 πων το γε νος ο μο φω νον α να πεμ ψαι δο ξαν Χρι
 στω τω Θε ω ω

Στίχ. β'. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με
 πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου. (ξγ' 2)

Ε κ γης α να τει λα σα η τσ Προ δρο μσ Κε φα λη
 α κτι νας α φι η σι της α φθα ρ σι ας πι στοι στων
 ι α σε ων α νω θεν συ να θροι ζει την πλη θυν
 των Α γγε λων κα τω θεν συ γκα λει ται των αν θρω
 πων το γε νος ο μο φω νον α να πεμ ψαι δο ξαν Χρι
 στω τω Θε ω ω

Στίχ. γ'. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ
 πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. (ξγ' 3)

Ε κ γης α να τει λα σα η τσ Προ δρο μσ Κε φα λη
 α κτι νας α φι η σι της α φθα ρ σι ας πι στοι στων
 ι α σε ων α νω θεν συ να θροι ζει την πλη θυν

πων το γε νος ο μο φωνον α να πεμ ψαι δο ξαν Χρι
στω τω Θε ω ω

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι - θ

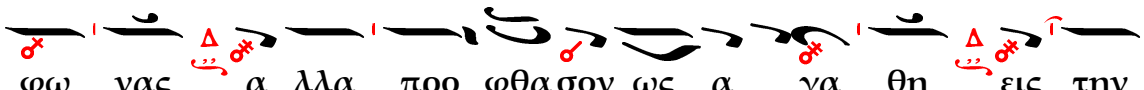

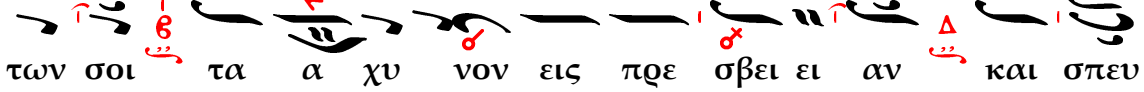
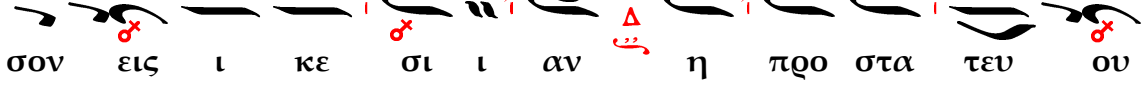
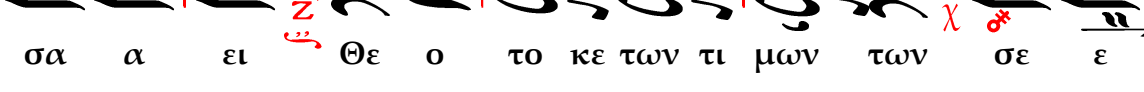

Π ρο φη τα Θε ο και Προδρο με της χα α ρι
τος την Κα ραντην σην ως ρο δον ι ε ρω ω τα τον εκ
της γης ευ ρα με νοι τας ι α σεις παν το τε λαμ βα α
νο μεν και γαρ πα λιν ως προ ο τε ρον εν κο ο
σμων κη ρυττεισ την με τα α νοιαν
Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι - θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

 φω νας αλλα προ φθασον ως α γα θη εις την

 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ

 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου

 σα α ει θε ο το κε των τι μων των σε ε

 ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Χ Εισάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο βε εχ θρα ε ξε λθ ε την ψυ χη ην μθ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Χ Ἦ. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θος ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ἦ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 6-15)

(Ζήτηι τῇ Κυριακῇ ἰε' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς 141).

Ἦχος Δι

Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ θ
θ ι ι ι ι α Α α α α λλη η η
λθ θ θ θ θ ι ι ι ι α
Χ Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε
δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η η σε

ε ε ε ται

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α

Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι εν ταις

αυ λαις τϑ Θε ϑ η μων ε ξαν θη η η η

σϑ ϑ ϑ ϑ σιν

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(ια' 2-15).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί

ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. Ἄλλα τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναί λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτος γὰρ ἐστὶ περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγγίγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν· Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστίν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ο ἰ τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
 ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ στι κως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
 ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
 η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι
 οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
 Τι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α

α α α α ρα α α α α α α α α α γι ι

ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ

μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες πα α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι κη η η η η η η ην α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ως το ον βα α σι ι ι το ον

βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

Ελεονειρηνηςθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθ πληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιιιι

ιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

Σευμνουουμεν Σεευλογουουμεεε

εν ΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

οοοσημωωων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

^{Δι}
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ων
 τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι ι
 α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε
 κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως Θε ε ε ο
 τοκον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε εν

Κωνσταντίνου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι

^{Δι} ^{Πα}
Ε ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε
Κε

ε
Δι

ε
σται αι αι αι αι αι αι ε σται αι αι

δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι
Δι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι
χι

ι
ε σται αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι
και αι ε ε σται δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου
Πα Δι

ι
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
Δι

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϵ νυν και ε ως τϵ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυν και ε ως
 τϵ αι ω ω νο ο ο ς